

1986

L. Mus. St. Bod. P

MAT.CASIM. SARBIEVIUM,

LYRICORUM sæculi superioris POËTARUM
facile PRINCIPEM, magnam gloriæ Poëticæ
partem LUBIENSCIIS debere. Quare
hodie quoque POLONARUM ACADEMIARUM
LITERATIS VIRIS, qui præsertim Sarbievi-
um æmulari velint, eorundem LUBIEN-
SCIORUM, in primis vero CELSS.

V L A D I S L A I
ARCHIEPISCOPI GNESNENSIS
PRIMATIS REGNI,
2c M. D.L. PRIMIQUE PRINCIPIS

GRATIAM ET BENEVOLENTIAM AMBIENDAM ESSE

Leiniewski Fr.
DEIPHILI JSMARIENSIS PASTORIS ARCADIS

ODE.

COLLEGIUM LEOPOLIENSE SOCIETATIS JESU
EIDEM CELSS. PRINCIPI.
D.D.D.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS

Poetrya pol. 4341. 6r.

1986 I

❖❖❖ XOX ❖❖❖
LUBIENIANÆ Navita Gloria, (a)
Iture, non quâ Tiphys in plagâ
Spumantis Ægei, sed Astra
Pierîâ subiture cymbâ;

Quam præstiisti polliciti fidem,
Est magna certe: restat adhuc tamen
Præstanda maior pars, & ævo
Remigium tibi crescet omni.

Astris verustos rite LUBIENIOS
Thalia felix inseruit tua;
Heroas ac inter, Deosque,
Grande decus, medios locavit.

At quanta Magnis Progenies Avis
Successit, Astris digna rogantibus!
Illis Equestris fulget Ordo, et
Purpureus radiat Senatus!

Quæcunque Patrum nobilis indoles
Prævit altis in clyta passibus;
Vestigiis hærens iisdem
Posteritas sequitur Nepotum.

Est bellicosâ Martius indole
In arma flagrans pro Patria vigor:
Sunt Pacis artes: sunt Minervæ;
Est & honos Pietatis ingens.

Hos magne Vates deferis immemor?
An, præster alter polliciti ut fidem,
Famæque successor, Lyræque
Sarbievæ, Lechicus Pôëta,

Hoc multus optas? Sic ego: pluribus
Cum se rogari non patiens, Polo
Effulsit altus, præbuitque
SARBIEVIUS mihi se videndum.

Sublimè pennas hunc Zephyri super
Pendêre vidî cæruleâ Poli
Plagâ coruscantem, audiique hoc
Ad citharam cecinisse carmen.

„ LUBIENIANÆ laudis adoream
„ O! ferte Coelo! ferte domesticâ
„ Tubâque Lechari Pôëtæ,
„ Ferte doni socii lyræque.

(2)

Est,

Est, cur id optem. Nempe LUBIENIUM
Imis medullis hæret adhuc mihi
Quàm dulce nomen! quàm suave!
Quanta mihi ob benefacta carum!

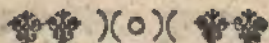
„ His & Pôëtæ debeo Gloriam,
„ Quàm luculentam, sæcula, Gloriam!
„ Ut hanc amarem, quas facesque
„ LUBIENIUS, stimulosque quondam

„ Admovit acer! Quod mihi, calcar is,
„ Unâque campus qui fuit, & seges,
„ Ambire Cælum dum cohortans,
„ Alipedem iubet ire Vatem!

„ Te! Te LUBIENI, dulce decus meum, et
„ Cliens Patronum, & Te memoro Patrem!
„ Te STANESILAUM Plocensî
„ Pontificem celebrem Tiarâ. (b)

„ Quicunque nostris incaluit fibris
„ Ardor Poëtæ, nobilis & furor,
„ Illius instinator, satorque
„ Immo mihi fueras Apollo. (c)

At

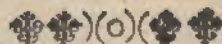
At Vos, Parentis Pignora Lechia,
 Spes Literatae maxima Lechia,
 Polona Pubes, huc adeste, et
 Sarbievii moniū apertam

Aurem admovere. Hoc Sarbievius monet,
 Hoc svadet. Altae semita Glorīae
 Quemcunque delectat, pudentem
 Serpere humi pavidum, ac inertem;

LUBIENIANIS, eia! favoribus,
 LUBIENIANIS, assecla, gratiis,
 Obrepat infanti piado:
 LUBIENIOS colat & Patronos.

Hic quem SACRORUM, conscia, Maximum
 Et quem SENATUS Lechia PRINCIPEM
 Colit Paterni, PATRIÆQUE
 PATREM amat, ac veneratur, hic est.

Et Literarum prima LUBIENIUS
 Spes, atque Vindex, ac stator inclytus,
 Et Literatorum Corona;
 Dignum Atavis, Proavisque Germen.

(a) Sarbievium auctor alloquitur, premisque vestigia elegantissima allegoria, quam idem Sarbievius omnibus artis coloribus pinxis in ea Ode, qua praefixa Operibus Posthumis STANISLAI LUBIENSKI Episcopi Floremsis, inser alias duas media, ita incipit

Quondam revinctus Palladis caput
 Sacrum coronā, carus Iasonis
 Vates &c.
 sum perstricis obiter Argonautarum subella, pergis:
 Sic vos (aviti laurea verticis
 Quos fronde prius cingit imaginum)
 LUBINIDÆ Magni Nepotes,
 Pieriam subiisse mecum
 Gaudete cymbam, protinus aviis
 Sulcanda remis nubila: protinus
 Lunæque, stellarumque, & altis
 Littora sunt subeunda vellis.
 Nam qualis Orphæus Argolicam polo
 Fixit carinam; non aliter mea
 Vos inferet cælo Thalia
 Pædine non facili canendos. &c.

(b) Quamvis hic Illustri Pontifex complexus benevolentia sit Sarbievium, vel à dicti Posthumis Pontificis ejusdem Operibus, Antverpia apud Maresium, M. DC XLIII. editis, abunde liquet. Nam præter memoratas Sarbievianas tres Odas, illi editioni præfixas, præterque Sarbievii epistolam, ad superstitem quondam Auctorem datam, ipsique Odæ præmissam, ad calcem præterea dictorum Operum, in tribus Epistolarum Decadibus, Sarbievii quidem ad Illiū Auctorem verba, Auctoris vero ad Sarbievium sive extant literæ, mira cum benevolentia in Patrono, cum studio obsequiique in cliente, significatione insignes.

(c) In prima Sarbievii ad Pontificem iteum epistola, quam Odæ esse præfixam iam diximus, hæc sunt verba. Illa (scilicet Virgo DEI Mater) mihi à puero studiorum Præles, Tu iudex, & orbiter, & aliquor jam annos præcipuus hortator atque instigator . . . & ad calcem epistola, sed maxime TIBI debeo APOLLINI MEO, qui . . .

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1891

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1891

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1891

